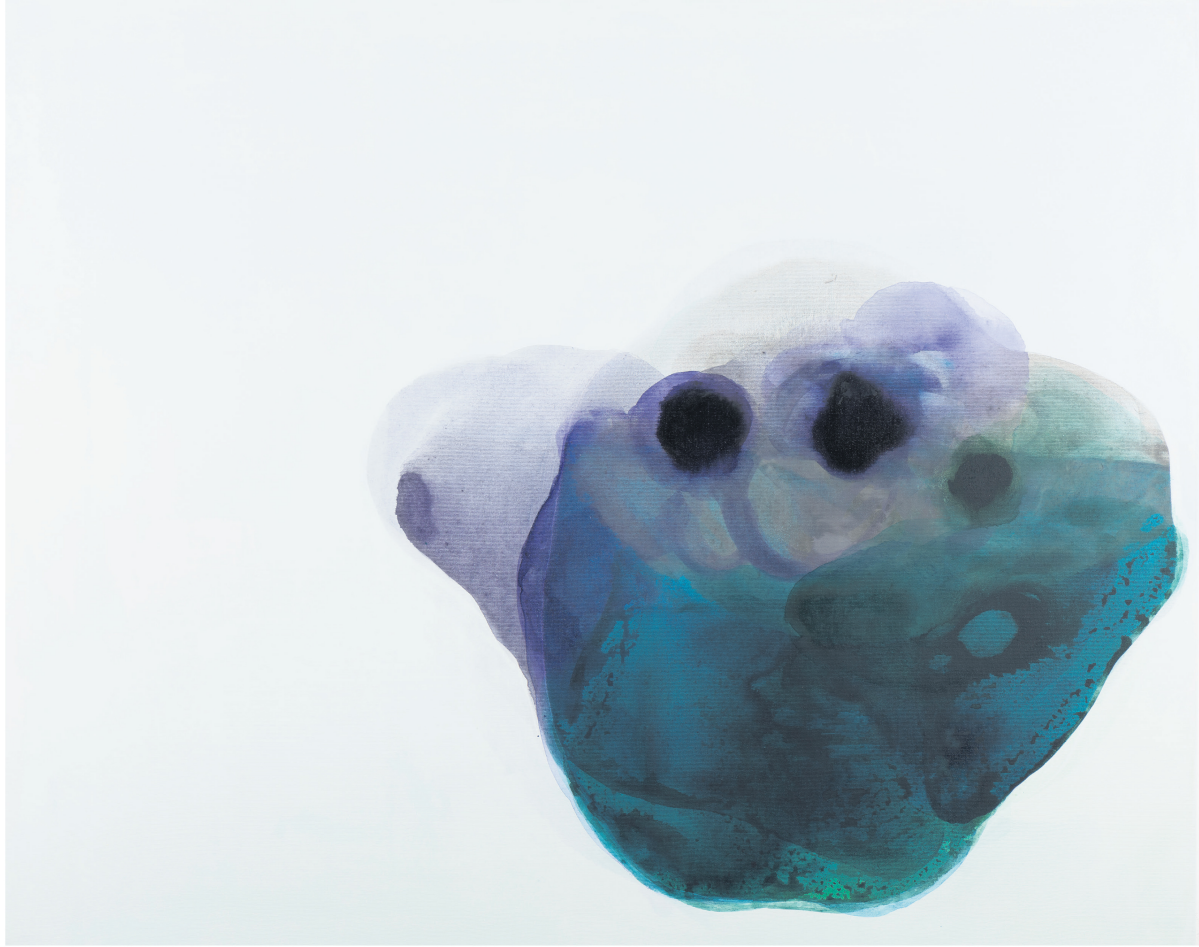

Beyaz ve çok renkli bir senfoni

Melek Mazıcı, yedinci kişisel sergisi "Beyaz Üzerine Renkler"de beyazı pasif bir ton değil, aktif bir alan olarak kullanıyor. "Resimlerimde rüya ile gerçek arasındaki gelgitleri betimlediğimi düşünüyorum" diyen sanatçının sergisi 29 Ekim'e kadar Galeri Nev İstanbul'da izlenebilir.

Melek Mazıcı, "Benim Başka Bir Denizim", tuval üzerine akrilik, 80x100cm, 2015

EGE IŞIK
isik.ege@gmail.com

Özdemir Asaf'ın "Bütün renkler aynı hızla kirleniyordu, birinciliği beyaza

verdiler" sözüne istinaden olsa gerek Yılmaz Odabaşı "Bütün griler eskiden beyazdı" diyor. Beyaz renk, neredeyse tüm toplumlarda saflığı, masumiyeti, temizliği simgeliyor. Kelimenin kökeni Arapçaya dayanıyor ve süt anl-

mına geliyor. Sanatçı Melek Mazıcı Galeri Nev İstanbul'daki kişisel sergisi "Beyaz Üzerine Renkler"de başrole beyaz rengi taşıyor ve ekliyor: "Sergi- de beyazı pasif bir fon olarak kullanmanın aksine, ışığın farklı şekillerde

süzülerek geçtiği aktif bir alan olarak kullandım. Hatta bazı işlerimde beyaz üzerine beyazla çalışarak beyazın farklı tonlarını inceledim. Bu anlamda, resimlerimde rüya ile gerçek arasındaki gelgitleri betimlediğimi düşünüyorum. Yaşamımı Finlandiya'da sürdürdüğüm için, beyaz çok sık gördüğüm bir renk. Belki de bu durumunda sonucu olarak serginin teması bu kavramlar etrafında oluştu."

Sergiyi Fince, Türkçe ve İngilizce dillerinde bir kitap eşlik ediyor. 2016 yılından önce üretilen eserlerin sergilendiği kitapta, Fin felsefeci Eero Ojanen'in beyaz rengin anlamı; sanat eleştirmeni Oso Kantokorpi'nin sanatçının işleri üzerine fikirleri ve Mazıcı'nın işlerini anlattığı yazıları yer alıyor.

Diyalog içinde eserler

Melek Mazıcı'nın beyaz fon üzerinde kullandığı renkler izleyicinin kulağına adeta hikâyeler fısıldıyor gibi. Mazıcı beyaz ve kullandığı diğer renklerle ahenkli bir kompozisyon yaratma peşine düşmüş. Bu kompozisyonu şu sözlerle anlatıyor: "Bu sergide beyaz ile diğer renkler arasında uyumu ve dengeyi sağlamaya çalıştım. Örneğin, bir senfonide bütün enstrümanlar bir parçayı çalar ama her enstrümanın farklı görevi vardır. Buna benzer bir tavırla ben de renkler arasında bir uyum bulmaya çalıştım. Dolayısıyla, tabii ki, bir tema etrafında oluşan bir sergi olduğu için, eserlerim birbirleriyle bir diyalog ve bütünlük içerisindedir."

Sanatçı renklerin kendi başlarına yüklenedikleri anlamların üzerinde duruyor. İşlerinde yürümlü rahatlatıcı doğa manzaralarına, İskandinav ülkelerine özgü sakinliğe ve huzura dönüyor. Renklerin onun için oluşturduğu hareket alanından şöyle bahsediyor: "Benim için tüm renkler çok anlamlı. Sevdiğim veya sevmediğim renk diye bir şey yok. Renkler, benim kendimi ifade etmem için kullandığım araçlar, bu sebeple hepsi çok değerli. Her sergimde farklı temalar ve teknikler kullanıyorum. Bu bana enerji veriyor ve bir nevi bir sanatçı olarak beni yeni maceralara götürüyor, değiştirip dönüştürüyor."

Yaşamını Helsinki gibi düzenli, huzurlu bir kentte sürdüren sanatçının "Beyaz Üzerine Renkler" sergisi, kendine özgü, kalabalık, geçmişle bugünün, tarihle çağdaş dünyanın, doğu ile batının kesime noktası olan İstiklal Caddesi'ndeki Galeri Nev'de. Birbirleriyle çelişir gibi görünen bu iki mekânı Mazıcı şöyle çözümlüyor: "Helsinki gerçekten huzurlu bir şehir ve çalışmak için ideal bir kent diyebilirim. Evimden atölyeme yürüyerek on dakikada gidiyorum. Bu yürüyüş rotasında sahil

yolunda ilerlerken kendimi ruhan çalışmaya hazırlıyorum. Bununla beraber, İstiklal Caddesi'nin kalabalığını da seviyorum. İstiklal Caddesi'nde yürürken Türkiye'de ne kadar genç bir neslin olduğunu fark ediyorum. Bu durum bana ayrı bir keyif ve enerji veriyor. Bu iki şehir birbirinden çok farklılar. Ama bu kontrastın içinde bir uyum olduğunu düşünüyorum ve bu beni olumlu olarak etkiliyor. İki şehri de çok seviyorum."

Mazıcı, üretimini İstanbul'da gerçekleştiriyor olsaydı beyaz gibi huzur ve dinginlik dolu bu rengi seçer miydi bilinmez ama sanatçı şehirlerin kendilerine özgü renklerle sahip olduğunu düşünenlerden. "İstanbul benim için mavidir. Helsinki'de Kamppi Metro İstasyonu'nda bulunan mağaranın içine büyük bir pleksiglastan havuz yapmışım. Havuzun ışıklarında turkuvaz rengini kullanmışım. Marmara'nın mavisini Helsinki'ye getirmek istemişim. O mavi tonuna sahip eser çok beğenildi ve ses getirdi. Finliler bu eserde Marmara'nın mavisini büyük bir buz kütlesi olarak algıladı. Tabii bir şey algılamak deneyimlerin rolü çok büyük. Ben Marmara'nın mavisini, Finliler de turkuvaz rengi buzu çok seviyorlar."

Eserlerin yarattığı çok sesli müzik

Müzik, "Beyaz Üzerine Renkler" sergisinin hazırlığı sürecinde sanatçıya eşlik eden başlıca unsurlardan biri. Bu nedenle olacak, sergideki resimler bir araya geldiğinde izleyici kendini bir konser salonunun ortasında buluyormuş izlenimine kapılıyor. Çok sesli bir müzik açığı çıkıyor. Sanatçı nasıl bir melodi duyması gerektiği konusunda izleyiciyi yönlendirmiyor: "Sergilerimde belirli temalar oluyor ama işlerimi her zaman bir hikayenin üzerine yerleştirmiyorum. Tabii ki kendi deneyimlerimi soyut bir şekilde ortaya koyuyorum, bilincaltımı dışarı çıkarıyorum. Ama ortaya çıkanların nereden geldiğini, hangi deneyimden kaynaklandığını bilmiyorum. Seyirci ise kendi deneyimleri doğrultusunda benim eserlerimi yorumluyor. Bu yüzden, eserlerim hakkında konuşmayı tercih etmiyorum, onları herkes kendine özgün bir şekilde yorumlamanı istiyorum. Herkesin yorumlarını dinlemekten çok mutlu oluyorum çünkü böylelikle her bir resmin üzerinden birçok farklı hikaye oluşuyor."

Melek Mazıcı, "Beyaz Üzerine Renkler"i'nin hemen ardından Helsinki'de gerçekleştirecek yeni çalışmasını: Sanatçı Şubat 2017'de Helsinki'de bir galeride Finli sanatçı Anna-Majja Aaras ile pembe mermerden büyük bir yerleştirme yapacak.